

Democràcia familiar: El permís de maternitat és un dret, no un accessori

La lluita de les dones per accedir a l'estatut de ciutadania, és a dir, la lluita pel reconeixement de la seva autonomia personal i de la responsabilitat sobre llur vida i sobre el món social del qual formen part, s'ha traduït en un increment espectacular de la participació d'aquestes en el mercat laboral en els darrers anys.

Tot i això, desgraciadament, les societats occidentals segueixen sense tenir gens clar que, pel fet d'accedir al mercat de treball, no desapareixen totes les discriminacions que pateixen les dones en diversos àmbits de la seva vida. Discriminacions que es mostren en aspectes concrets però que, sobretot, es sustenten mercès a qüestions estructurals. En aquest sentit, cal entendre que la incorporació de la dona al mercat de treball s'entén massa sovint com una doble càrrega laboral: més enllà de les tasques domèstiques i reproductives, les dones també treballen fora de casa.

Conseqüentment, la reivindicació de les dones no es limita a una feina digna amb una remuneració digna per a elles, sinó per a una nova concepció del treball que superi el model pel qual els homes treballen fora de casa i aporten el sosteniment familiar, mentre que les dones realitzen el treball –no remunerat– domèstic i de cura de les persones. Encara avui, la gran majoria d'homes es segueixen sentint exclosos de la seva responsabilitat en les tasques domèstiques i familiars, més enllà de la realització de tasques concretes i extraordinàries. Això s'explica, en bona mesura, pel fet que la remuneració del treball esdevé el pilar sobre el qual se li dona major o menor importància a una feina.

Què demana el Consell de la Joventut de Barcelona?

Des del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), plataforma que aplega una vuitanta-set entitats juvenils de la ciutat, considerem que part de la lluita contra aquestes discriminacions passa també per l'aparició d'unes noves masculinitats. És per això que cal assolir, entre d'altres mesures, la consecució d'un permís de paternitat digne, que sigui entès com un dret i no pas com un accessori.

Considerem que les dones i els homes han de gaudir dels mateixos drets i complir amb els mateixos deures i no monopolitzar, en cap cas, determinades àrees. A mesura que els homes no es limitin a compartir les tasques que històricament se'ls ha assignat, sinó que acceptin també compartir les tasques que han vingut desenvolupant les dones, podrem superar la divisió sexual del treball que segueix sent un dels principals pilars sobre els que se sustenta el patriarcat. De forma més concreta, doncs, entenem que l'embaràs, el part i el posterior alletament són simplement un seguit d'etapes en el desenvolupament i creixement d'una persona i, per tant, exceptuant aquelles qüestions anatòmiques, la cura d'un infant no només ha de recaure en les dones.

Quan una parella –per norma general– decideix tenir una criatura, ha de disposar de mecanismes que li permetin conciliar la vida personal i familiar amb la vida professional, és a dir, que la tasca de pujar a una criatura no recaigui, des de bon principi, només en la mare. Més enllà de tots els condicionants socials que fan que, encara ara, la dona segueixi desenvolupant la majoria del treball domèstic, cal superar el fet que sigui el marc jurídic el que perpetui aquesta qüestió. Volem, doncs, que els homes s'empoderin i prenguin responsabilitats en aquesta tasca, de forma progressiva, fins aquest fet esdevingui veritablement normal.

En aquest sentit, el permís de paternitat, més enllà de les sis setmanes que es consideren necessàries per recuperar-se d'un part i que es contemplen a la baixa maternal, ha de ser una eina més que serveixi per a la superació de la divisió sexual del treball, sense reduir, en cap cas, les condicions de maternitat que disposen les dones. Conseqüentment, des del CJB demanem que el permís de paternitat sigui d'un mes de durada, des de la premissa de dotar-lo de major contingut: considerem que potenciar aquest permís permetrà visualitzar que aquest no és un afegitó que permeti als homes que treballen fora de casa disposar d'uns dies de "vacances" per fer companyia a la seva parella, sinó que serveixin per descarregar la dona de les obligacions domèstiques en l'etapa més propera al part.

Alhora, considerem que facilitar la presa de responsabilitats en les tasques domèstiques i de cura dels nadons per part dels pares és una de les vies per potenciar noves masculinitats, enteses en el sentit de fer els homes participants del funcionament de la seva llar, i que aquest assumeixin que aquesta tasca mereix la mateixa importància que el treball fora de casa.